

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. července 2011 — Edwin Co. Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Elio Fiorucci

(Věc C-263/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 52 odst. 2 písm. a) — Slovní ochranná známka Společenství ELIO FIORUCCI — Návrh na prohlášení neplatnosti založený na právu na jméno podle vnitrostátního práva — Přezkum Soudního dvora týkající se výkladu a použití vnitrostátního práva Tribunálem — Pravomoc Tribunálu změnit rozhodnutí odvolacího senátu — Meze“)

(2011/C 252/04)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Edwin Co. Ltd (zástupci: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K. Muraro a M. Balestriero, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: O. Montalto, L. Rampini a J. Crespo Carrillo, zmocněnci), Elio Fiorucci (zástupci: A. Vanzetti a A. Colmano, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 14. května 2009, Elio Fiorucci v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (T-165/06), kterým Soud zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. dubna 2006 (věc R 238/2005-1) týkající se řízení o prohlášení neplatnosti a o zrušení mezi Eliem Fioruccim a společností Edwin Co. Ltd., a to v rozsahu v němž toto rozhodnutí obsahuje nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 8 odst. 3 Codice della Proprietà Industriale.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Návrh na změnu rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 14. května 2009, Fiorucci v. OHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI) (T 165/06), podaný Eliem Fioruccim se odmítá.
- 3) Společnost Edwin Co. Ltd a Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení a společně a nerozdílně nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení Elia Fiorucciho.
- 4) Elio Fiorucci ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht Kassel — Německo) — Joao Filipe da Silva Martins v. Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Věc C-388/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Články 15, 27 a 28 — Články 39 ES a 42 ES — Bývalý migrující pracovník — Povolání vykonávané v členském státě původu a v jiném členském státě — Důchod v členském státě původu — Důchod vyplácený oběma členskými státy — Oddělený režim systému sociálního zabezpečení pokrývající riziko odkázanosti na péči třetího — Existence ve druhém bývalém členském státě zaměstnání — Volitelná pokračující účast v uvedeném režimu — Zachování nároku na příspěvek ve stavu odkázanosti po návratu do členského státu původu“)

(2011/C 252/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht Kassel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Joao Filipe da Silva Martins

Žalovaná: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundessozialgericht — Výklad ustanovení práva Společenství v oblasti volného pohybu osob a sociálního zabezpečení migrujících pracovníků, zejména článků 39 a 42 ES, jakož i článků 27 a 28 nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Bývalý migrující pracovník pobírající důchod ve státě svého původu i ve státě bývalého zaměstnání, který v posledně uvedeném státě získal nárok na příspěvek ve stavu odkázanosti („Pflegegeld“) neexistující v systému sociálního zabezpečení ve státě původu — Zachování nároku na tento příspěvek po návratu do státu původu

Výrok

Články 15 a 27 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 ze dne 5. června 2001, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby osoba v situaci, o jakou se jedná v původním řízení, která čerpá starobní důchod od důchodových pojišťoven jak v členském státě svého původu, tak ve státě, ve kterém strávila většinu svého pracovního

života, a která se z tohoto členského státu přestěhovala do členského státu svého původu, mohla na základě volitelné pokračující účasti v samostatném režimu pojištění pro případ odkázanosti v členském státě, ve kterém strávila většinu svého pracovního života, i nadále pobírat peněžité dávky na základě této účasti, zejména v případě, že v členském státě bydliště neexistují peněžité dávky pokrývající zvláštní riziko stavu odkázanosti, což musí ověřit předkládající soud.

Pokud jsou, na rozdíl od takového případu, peněžité dávky pokrývající riziko odkázanosti na péči třetího právní úpravou členského státu bydliště stanoveny, ale pouze ve výši nižší, než je výše dávek pokrývajících toto riziko v druhém členském státě povinném k výplatě důchodu, musí být článek 27 nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1386/2001, vykládán v tom smyslu, že taková osoba má nárok, na účet příslušné instituce poslední uvedeného státu, na doplatek dávek ve výši rozdílu těchto dvou částek.

(¹) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Viames Agrar Handels GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-485/09) (¹)

(„Směrnice 91/628/EHS — Kapitola VII bod 48 odst. 5 přílohy — Nařízení (ES) č. 615/98 — Článek 5 odst. 3 — Vývozní náhrady — Ochrana skotu během přepravy po železnici — Podmínky výplaty vývozních náhrad za skot — Dodržování ustanovení směrnice 91/628/EHS — Zásada proporcionality“)

(2011/C 252/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Viames Agrar Handels GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat během přepravy a o změně směrnic 90/425/EHS a 91/496/EHS ve znění směrnice Rady 95/29/ES ze dne 29. června 1995 (Úř. věst. L 148, s. 52; Zvl. vyd. 03/17, s. 466) a zejména kapitoly VII bodu 48

odst. 5 přílohy této směrnice, jakož i čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 615/98 ze dne 18. března 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim vývozních náhrad, pokud jde o ochranu živého skotu během přepravy (Úř. věst. L 82, s. 19) — Přeprava skotu po železnici — Použitelnost pravidel o ochraně zvířat týkajících se přestávek pro napojení, nakrmení a dob trvání cesty a odpočinku

Výrok

1) Kapitola VII bod 48 odst. 5 přílohy směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat během přepravy a o změně směrnic 90/425/EHS a 91/496/EHS ve znění směrnice Rady 95/29/ES ze dne 29. června 1995 se použije mimo jiné na přepravu po železnici.

2) V případě, že porušení směrnice 91/628 ve znění směrnice 95/29 nemělo za následek úhyn přepravovaných zvířat, jsou příslušné orgány členských států a soudy těchto států při výkonu svého přezkumu povinny použít čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 615/98 ze dne 18. března 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim vývozních náhrad týkající se ochrany živého skotu během přepravy, v souladu se zásadou proporcionality tak, že odmítnou vyplatit vývozní náhradu, jedná-li se o zvířata, u nichž nebyla dodržena ustanovení uvedené směrnice týkající se jejich dobrých životních podmínek.

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State van België — Belgie) — Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) v. Belgische Staat

(Věc C-271/10) (¹)

(„Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo a práva s ním související — Veřejné půjčování — Odměna autorů — Odpovídající příjmy“)

(2011/C 252/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State van België

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA)

Žalovaný: Belgische Staat